

El paquet principal del cost de les obres se l'enduu la Vila Olímpica.

COOB'92

Un entramat polític i financer per a un pastís d'un bilió

Són els Jocs del bilió. Tot i que el ball de quantitats varia considerablement segons quina sigui l'administració que dona les xifres i segons la interpretació que es doni al terme "obres olímpiques", els comptes del 92 superen de llarg la línia màgica del bilió de pessetes.

El que s'anomena "inversió directa" dels Jocs està calculada actualment en prop de 700.000 milions de pessetes, xifra que multiplica per tres les expectatives de la candidatura de 1985. El paquet principal d'aquestes obres se l'enduu la Vila Olímpica del Poble nou, amb 180.000 milions de pessetes. Per situar aquesta xifra, només cal assenyalar que multiplica per sis la inversió total feta a l'anella olímpica de Montjuïc, l'escenari més emblemàtic dels Jocs, que acull Estadi, palau Sant Jordi i INEF.

La infraestructura viària de Barcelona, amb 150.000 milions d'inversions en xifres rodones, es situa darrere la Vila Olímpica en classificació, i deixa molt enrere inversions en telecomunicacions (50.000 milions), l'aeroport del Prat (més de 25 milions) i les subseus olímpiques (prop de 60.000 milions en total). Com a referència, val a dir que les inversions en infraestructures esportives a les setze subseus dels Jocs (40.000 milions

de pessetes) equivalen pràcticament al cost de l'anella olímpica de Montjuïc.

Dels 700.000 milions de pessetes d'inversió directa, es calcula en un 70% l'aportació de les administracions i en un 30% la iniciativa privada.

El salt d'aquests 700.000 milions al bilió el dona la suma de l'impacte indirecte dels Jocs, valorat en 400.000 milions de pessetes en els últims estudis i que agrupa inversions relacionades amb el 92, com el projecte de telecomunicacions BIT'92, la reforma del Port Vell i moltes inversions viàries.

Per a repartir el pastís del bilió olímpic, durant els cinc anys pre-olímpics (des del 17 d'octubre de 1986 fins ara) s'ha anat teixint tot un entramat polític i financer que no és apte per a no-iniciats. L'esquema és el següent:

COOB'92: És un consorci entre estat, Generalitat, ajuntament i Comitè Olímpic espanyol. Intervé en tota l'organització i la logística dels Jocs, però no en les obres directament. El seu pressupost en obres es limita a habilitar instal·lacions que se li cedeixen per a l'ús estrictament olímpic.

HOLDING OLÍMPIC: És un *holding* d'empreses municipals (Vila Olímpica, SA, Anella Olímpica de Montjuïc, SA i Institut Municipal de Promoció Urbanis-

tica) amb la participació de l'estat en un 51%. Va nàixer el 6 d'octubre de 1989 com a injecció financera de l'estat en les tres empreses que suporten el pes més important. El president és Santiago Roldán.

GRUP DE TREBALL: És un grup de coordinació de totes les obres de les diferents administracions. Asseu a la mateixa taula Generalitat, COOB, estat, Holding Olímpic i ajuntament, i en porta la batuta Ramon Boixadós, responsable de revisar els terminis i alertar sobre els retards que es produeixin.

COMISSIÓ INTERMINISTERIAL: Presidida per Javier Solana, agrupa els ministres del govern central amb atribucions olímpiques, i va nàixer com a solució pactista a altres intents de control estatal del Jocs que pretenien posar un home de confiança del president del govern en el COOB, entre Maragall i Josep Miquel Abad.

COMITÈS DE SUBSEUS: N'hi ha una a cadascuna de les subseus, presidida per l'alcalde de la població i amb la participació de membres del COOB'92. Ha de definir les aportacions del Comitè Organitzador a les inversions en infraestructures i millores d'accessos.

Carles Capdevila